افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مبـــاد بدین بوم و بر زنده یک تن مــباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com afgazad@gmail.com

Political	سیاسی

فرستنده: فرید پرواز

۳۱ جنوری ۲۰۱۴

جاسوسی از طریق تیلفون های هوشمند

جاسوسی امریکا و بریتانیا با استفاده از «انگری بردز»

سازمان امنیت ملی امریکا (ان‌اس‌ای) و شریک بریتانیائی این سازمان، یعنی مرکز ارتباطات دولتی (GCHQ) با بهره گیری از رخنه‌های امنیتی موجود در برنامه های کاربردی (اَپ) تیلفون‌های هوشمند، از جمله بازی پرطرفدار «انگری بردز»، اطلاعات مربوط به کاربران این برنامه‌ها را جمع‌آوری می‌کنند.

به نوشتهٔ روزنامهٔ گاردین، تیلفون‌های هوشمند جدید، از قبیل آیفون اپل و تیلفون‌های اندرویدی، اطلاعاتی از قبیل مدل تیلفون، ابعاد صفحه، سن، جنسیت و مکان کاربر را به شبکه‌های ارتباطی ارسال می‌کنند. در مورد برخی از برنامه‌های خاص، این اطلاعات گرایش جنسی، تعلق سیاسی و حتی تعدد شرکای جنسی شخص را نیز شامل می‌شود. روزنامهٔ گاردین منابع اطلاعات خود را «اسناد فوق سری» لو رفته توسط ادارد سنودن معرفی کرده است. بسیاری از کاربران تیلفون های هوشمند نمی‌دانند که اطلاعات درز یافته توسط تیلفون همراه آنها به چه جاهائی در دنیای سایبر ارسال می‌شوند و حتی بیشتر کاربران حرفه‌ئی هم از در دسترس بودن این اطلاعات توسط سازمان‌های جاسوسی بی‌خبر هستند.

گاردین می‌نویسد که در «ده ها سند طبقه‌بندی‌شده» که توسط ادوارد سنودن به طور مشترک در اختیار این روزنامه و همچنین روزنامه‌های نیویورک تایمز و پروپابلیکا قرار گرفته، به جزئیات تلاش‌های سازمان امنیت ملی و مرکز ارتباطات دولتی برای گردآوری اطلاعات از کاربران تیلفون‌های هوشمند اشاره شده است. به ظاهر استفاده از داده‌های گردآوری شده از برنامه‌های کاربردی تیلفون‌های هوشمند به سازمان‌های اطلاعاتی این امکان را می دهد که به جای اکتفاء به روش‌های قدیمی «هک کردن» گوشی‌های تیلفون های همراه، مقادیر عظیمی داده‌های اطلاعاتی را از منابع وسیعی مانند شبکه‌های تیلفون همراه بین‌المللی جمع‌آوری کنند. استفاده از داده‌های اطلاعاتی تیلفون‌های همراه و مکان‌یابی گوشی از جمله اولویت‌های سازمان‌های اطلاعاتی است، چرا که تروریست‌ها و پیکارجویان بسیاری برای برنامه‌ریزی و اجرای فعالیت‌های خود به طور عمده از تیلفون‌های همراه استفاده می کنند، مثلاً استفاده از تیلفون همراه به عنوان «کلید انفجاری» یکی از این کاربردها است.

سازمان امنیت ملی امریکا تا کنون در مجموع حدود یک میلیارد دلار در زمینهٔ شیوه‌های تخلیه اطلاعات از تیلفون‌های همراه سرمایه‌گذاری کرده است. روزنامهٔ گاردین در ادامه می‌نویسد، اطلاعات فاش شده نشان می‌دهد که حرکت به سوی تیلفون‌های هوشمند به چه میزان به سود فعالیت‌های جمع‌آوری اطلاعات سازمان‌های جاسوسی بوده است. در

عمل بیشتر شبکه‌های اجتماعی، از قبیل فیس‌بوک و توئیتر پیش از انتشار عکس‌های کاربران، اطلاعات پنهان در عکس های دیجیتال (موسوم به داده های EXIF) را حذف می‌کنند، با این وجود، بسته به روند تغییر عکس در طول انتشار بر روی سایت، این امکان وجود دارد که بخشی از این داده‌های اطلاعاتی همچنان روی عکس وجود داشته باشند و در دسترس سازمان‌های امنیتی قرار گیرند. اسنادی که در اختیار روزنامهٔ گاردین قرار گرفته نشان می دهد که - بر مبنای میزان اطلاعات ارائه شده توسط کاربر- سازمان‌های اطلاعاتی می‌توانند جزئیاتِ کلیدیِ ذیل را از فعالیت‌های سایبری او استخراج کنند: ملیت، موقعیت جغرافیائی کنونی (از طریق برچسب مکانی)، سن، جنسیت، کدپستی، وضعیت تأهل (از قبیل مجرد، متأهل، طلاق گرفته، دارای چند شریک جنسی و غیره) میزان درآمد، قومیت، گرایش جنسی، میزان تحصیلات و تعداد فرزندان.

در بخش دیگری از اسناد محرمانهٔ مرکز ارتباطات دولتی به نمونه‌هائی از اطلاعاتی اشاره شده که می‌توان از محیطهای مختلف نرم افزاری استخراج کرد: «انگری بردز» یکی از این نرم‌افزارها است. این بازی پرطرفدار که تاکنون بیش از ۱.۷ میلیارد بار بارگیری (دانلود) شده یکی از منابع مورد استفادهٔ نهادهای امنیتی در گردآوری اطلاعات دربارهٔ کاربران تیلفون‌های هوشمند بوده است. معاون بازاریابی شرکت «روویو»، سازندهٔ بازی «انگری بردز»، در پاسخ به پرسش گاردین تأکید کرد که این شرکت هیچ اطلاعی دربارهٔ فعالیت‌های سازمان امنیت ملی یا مرکز ارتباطات دولتی ندارد.

در همین حال به نوشتهٔ روزنامهٔ «نیویورک تایمز»، ذکر یک مثال برای درک حجم اطلاعات جمع‌آوری شده توسط دو دستگاه اطلاعاتی یاد شده کمک می کند: در سال ۲۰۰۹، سازمان‌های جاسوسی امریکا و بریتانیا هر کدام به صورت جداگانه طرح ضربتی تحلیل بخش کوچکی از بانک داده‌های مربوط به کاربران تیلفون های همراه خود را کلید زدند. تنها برای پردازش داده‌های جمع شدهٔ سازمان امنیت ملیِ امریکا در طول یک ماه، به ۱۲۰ دستگاه کمپیوتر نیاز بود که در نهایت یک فهرستِ سوژه ۸۶۱۵۶۵۰ عددی به دست داد، - سوژه یعنی آن دسته از کاربران که به دلایلی برای دستگاه امنیتی جالب توجه هستند. قرینهٔ همین تحلیل در مرکز ارتباطات دولتی بریتانیا نیز انجام شد که در آنجا بررسی داده ها در نهایت ۲۴۷۶۰۲۸۹ نفر را در غربال نهائی برای بررسی اطلاعاتی بیشتر پیشنهاد کرد.